

Sygn. akt II Ka 851/22

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 14 lutego 2023r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący:	SSO Dariusz Półtorak
Protokolant:	st. sekr. sąd. Agnieszka Walerczak

przy udziale Prokuratora Aleksandry Płatek - Oleszek

po rozpoznaniu w dniu 31 stycznia 2023 r.

sprawy **J. R., K. M. i A. K. (1)** oskarżonych z art. 245 kk w zb. z art. 190 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk

na skutek apelacji, wniesionej przez obrońcę oskarżonych

od wyroku Sądu Rejonowego w Łukowie

z dnia 19 września 2022 r. sygn. akt II K 669/21

I. wyrok zmienia w ten sposób, że:

- orzeczoną wobec K. M. karę łączną pozbawienia wolności obniża do 1 (jednego) roku,
- na podstawie art. 69 § 1 i § 2 kk i art. 70 § 1 kk wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesza na okres próby lat 3 (trzech),
- na podstawie art. 72 § 1 pkt 1 kk zobowiązuje oskarżoną K. M. do informowania Sądu o przebiegu okresu próby raz na pół roku,
- na podstawie art. 71 § 1 kk, art. 33 § 1 i § 3 kk orzeka wobec K. M. karę grzywny w wysokości 150 (stu pięćdziesięciu) stawek dziennych przy przyjęciu wysokości jednej stawki dziennej na kwotę 30 (trzydziestu) złotych,
- uchyla zawarte w pkt 14. wyroku zaliczenie okresów zatrzymania K. M. na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności,
- na podstawie art. 63 § 1 kk na poczet orzeczonej kary grzywny zalicza K. M. okresy zatrzymania: od dnia 19 kwietnia 2021 roku godz. 6.30 do dnia 20 kwietnia 2021 roku godz. 14.44, od dnia 21 czerwca 2021 roku godz. 0.00 do dnia 21 czerwca 2021 roku godz. 7.00, w dniu 23 czerwca 2021 roku od godz. 14.30 do godz. 15.25,

II. w pozostałej części wyrok utrzymuje w mocy,

III. zasądza na rzecz Skarbu Państwa tytułem opłaty za II instancję od oskarżonego A. K. (1) 320 złotych oraz od J. R. 420 złotych,

IV. zasądza od K. M. tytułem opłaty za obie instancje 630 złotych,

V. obciąża oskarżonych wydatkami postępowania odwoławczego w wysokości po 6,66 zł.

UZASADNIENIE		
Formularz UK 2	Sygnatura akt	II Ka 851/22
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:		
1. CZEŚĆ WSTĘPNA		

1.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji

Wyrok Sądu Rejonowego w Łukowie z dnia 19 września 2022r. sygn.. akt II K 669/21

1.2. Podmiot wnoszący apelację

oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego

oskarżyciel posiłkowy

oskarżyciel prywatny

obrońca

oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego

inny

1.3. Granice zaskarżenia

1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia		
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości	
# w części	#	co do winy
#	co do kary	
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia	
1.3.2. Podniesione zarzuty		
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność	

	kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	

1.4. Wnioski

#	uchylenie	#	zmiana
---	-----------	---	--------

2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy

2.1. Ustalenie faktów

2.1.1. Fakty uznane za udowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
2.1.2. Fakty uznane za nieudowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	

2.2. Ocena dowodów

2.2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów		
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwiężle o powodach uznania dowodu

2.2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)		
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwiężle o powodach nieuwzględnienia dowodu

3. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków		
Lp.	Zarzut	
	Zwarte w pkt. I i III apelacji obrońcy oskarżonego	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny
Zwiężle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny		
<p>Zarzuty zawarte w pkt I i III apelacji nie są zasadne i nie zasługują na uwzględnienie.</p> <p>Z uwagi na fakt, że oba te zarzuty brzmią analogicznie i zarzucają obrazę tych samych przepisów proceduralnych (art. 4 § 2 kpk, art.</p>		

7 kpk, art. 410 kpk) Sąd Okręgowy uznał za celowe łącznie się do nich odniesienie.

Nie może być wątpliwości, że ustalenie winy wszystkich oskarżonych w zakresie zdarzenia, które miało miejsce 18 kwietnia 2021r. opiera się w głównej mierze na zeznaniach K. S. i D. S.. Świadkowie ci w sposób szczegółowy i konsekwentny opisali to co wydarzyło się przed ich posesją w nocy 18 kwietnia 2021r. W szczególności wskazali osoby, które wtedy znajdowały się w zaparkowanym przed ich domem samochodzie A. o nr rej (...), opisali zachowania poszczególnych oskarżonych, a przede wszystkim najbardziej „aktywnego” J. R., który bezpośrednio do pokrzywdzonych wypowiadał groźby karalne trzymając w ręku przedmiot przypominający pałkę. Co do identyfikacji samych oskarżonych przez pokrzywdzonych, w czasie i miejscu przez nich opisywanych, nie może być wątpliwości. K. S. jest kuzynką oskarżonej K. M., którą znała osobiście przed zdarzeniem, nie miała wątpliwości również, co do rozpoznania 2 pozostałych oskarżonych. Zresztą, oskarżeni nie zaprzeczyli swojej obecności w miejscu i czasie podawanym przez pokrzywdzonych i nie byli w stanie w żaden racjonalny sposób wyjaśnić tam swojej obecności o tak późnej porze (około 1.00 w nocy). Inaczej już oczywiście oskarżeni podawali sam przebieg zdarzeń, jednakże biorąc pod uwagę jednolite i konsekwentne zeznania pokrzywdzonych, poparte depozycjami świadka A. K. (2), która po zaalarmowaniu jej przez pokrzywdzonych obserwowała końcówkę zajścia z oskarżonymi, słusznie sąd meriti nie dał wiary linii

obrony przyjętej przez podsądnych. Znamienne jest, że z twierdzeń K. S. i D. S. wynika, że w samochodzie (...) oprócz zidentyfikowanych przez nich oskarżonych, przebywał jeszcze jeden mężczyzna, którego nie rozpoznali. Świadczy to o obiektywizmie w/w świadków – mimo, że obok oskarżonych również inna osoba przejawiała wobec nich działania niezgodne z prawem, to w sytuacji, gdy nie byli w stanie jej zidentyfikować nie formułowali wobec niej bezpodstawnych zarzutów.

Podkreślić należy, że pokrzywdzeni nie mieli żadnego interesu w fałszywym, niezgodnym z prawdą pomawianiu oskarżonych, z którymi przecież nie dzielił ich jakiś konflikt, nie mieli z nimi żadnych konfliktowych sytuacji, z drugiej już natomiast strony, w działaniach oskarżonych można dopatrzeć się racjonalnego motywu. K. S. zeznawała bowiem (na rozprawie w dniu 22 marca 2021r.) w charakterze świadka w sprawie toczącej się w Sądzie Rejonowym w Łukowie za sygn.. II K 62/21, w której jej siostra ma status pokrzywdzonej, natomiast oskarżonym jest A. K. (3), z którym przynajmniej jeden z oskarżonych w niniejszym postępowaniu utrzymuje bliskie kontakty towarzyskie.

Niczym niepopartymi są twierdzenia zawarte w apelacji, jakoby spożycie alkoholu i zażycie przez K. M. środków psychotropowych spowodowało u niej „utrata pamięci. Przede wszystkim, poza zdawkowymi wyjaśnieniami samej oskarżonej żaden dowód nie wskazuje, aby zażywała ona takie środki, o jakich mowa w apelacji. Jeżeli nawet, to nie w takich ilościach, aby skutkowały one „utrata pamięci, czy też innymi

ograniczeniami w czynnościach psychofizycznych, czy też w zakresie poczytalności, skoro oskarżona była w stanie nie tylko wykonać połączenie telefoniczne, ale nawet prawidłowo posłużyć się aparatem telefonicznym dokonując nagrania rozmowy z pokrzywdzonymi.

Nieporozumieniem jest powoływanie się w apelacji na zeznania K. T. i R. K., których zeznania dotyczą innego zdarzenia, co do którego sprawa jeszcze na etapie postępowania przygotowawczego została wyłączona do odrębnego rozpoznania. Niewykluczone, że zeznania tych świadków mogą mieć istotne znaczenie, ale na pewno nie w niniejszym postępowaniu, ale ewentualnie w innej sprawie.

Nie może być wątpliwości, że oskarżona K. M. popełniała również czyn zarzucany jej w pkt III -cim aktu oskarżenia, na co wskazują zeznania policjantów, którzy jechali radiowozem za samochodem kierowanym przez oskarżoną używając sygnałów dźwiękowych i świetlnych, co obligowało ją do zatrzymania i poddania się kontroli drogowej. Chcąc tej kontroli uniknąć oskarżona podjęła próbę ucieczki kontynuując szaleńczą jazdę z prędkością dochodzącą do 196 km/h w terenie zabudowanym. W tej sytuacji wyjaśnienia oskarżonej, jakoby ścigający ją radiowóz pomyliła z innym pojazdem uprzywilejowanym jest irracjonalne, a wręcz infantylne, dlatego słusznie sąd meriti nie dał tym wyjaśnieniom wiary.

Wniosek

Zawarte w pkt I i II apelacji	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny	
Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.		
Wskazane we wcześniejszej części uzasadnienia		
3. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków		
Zarzut		
Zawarty w pkt II apelacji obrońcy oskarżonych	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny	
Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny		
Zarzut nie jest zasady i nie zasługuje na uwzględnienie. Do kwestii podnoszonej w tym zarzucie ustosunkował się już sąd meriti uznając, że brak jest podstaw do przyjęcia, iż oskarżona K. M. była osobą najbliższą dla ukrywanego przez nią M. W.. We wniesionej przez siebie apelacji obrońca nie przedstawił na tyle przekonującej argumentacji, która byłaby w stanie zakwestionować pogląd sądu I instancji i przekonać Sąd Okręgowy do innego stanowiska, albowiem taka, a nie inna treść wyjaśnień oskarżonej jest wyrazem		

przyjętej przez nią linii obrony zmierzającej do wykreowania związku narzeczeństwa, jaki rzekomo miał ją łączyć z M. W..

Do takiego wprost wniosku prowadzą same, ocenione zgodnie z zasadami logiki i doświadczenia życiowego, wyjaśnienia składane przez oskarżoną w trakcie postępowania przygotowawczego. I tak podczas pierwszego przesłuchania (k.78-70), opisując zdarzenie, które miało miejsce 19 kwietnia 2021r. mówi o oskarżonym A. K. (1), jako o swoim narzeczonym, a o samochodzie A., którym się poruszali jako ich wspólnym (świadczy to nie tylko o więziach uczuciowych, ale o przynajmniej częściowej wspólnocie materialnej). Analogicznie A. K. (1) oskarżona określa w kolejnym przesłuchaniu (k. 161), nie zastrzegając bynajmniej, że chodzi o byłego narzeczonego. Znamienne, że przesłuchanie to miało miejsce 24 czerwca 2021r. i zakończyło się o godz. 10.45. Tego samego dnia K. M. postawiono zarzut z art. 239 § 1 kk, polegający na ukrywaniu M. W., a bezpośrednio po tej czynności oskarżona została po raz kolejny przesłuchana. Ustosunkowując się do tego zarzutu wyjaśniła, że 20 czerwca 2021r. przyjęła oświadczyńcy M. W. i od tego czasu są narzeczeństwem. W tej sytuacji, w ocenie Sądu Okręgowego, nie może być wątpliwości, że ten fragment wyjaśnień oskarżonej nie polega na prawdzie, a został on wykreowany tylko i wyłącznie w związku z postawionym jej zarzutem z art. 239 § 1 kk, z perspektywą skorzystania w przyszłości z instytucji określonej w art. 239 § 2 kk. Przyjmując nawet prezentowany przez autora apelacji pogląd o szybkiej ewolucji i dynamicie

<p>rozwoju relacji partnerskich „w świetle obecnych realiów”, zwłaszcza wśród młodego pokolenia, nie sposób przyjąć, że w ciągu zaledwie godziny czasu (o tyle rozdzielone było jedno przesłuchanie od drugiego), nastąpiła zmiana w relacjach łączących oskarżoną z poprzednim narzeczoną (A. K. (1)) - poprzez zerwanie tego związku i nawiązanie w to miejsce narzeczeństwa z M. W.. Tym bardziej, że w trakcie tej rzekomej zmiany nie miała ona kontaktu, ani z jednym, jak i z drugim mężczyzną. Powyższe uprawniało sąd meriti – co uzyskało akceptację Sądu Okręgowego do uznania, że w rzeczywistości oskarżoną nie łączyły z M. W. tego rodzaju więzi emocjonalne, czy materialne, które pozwalałyby uznać go za osobę najbliższą dla K. M., która kreowała w ten sposób korzystną dla siebie linię obrony.</p>		
<p>Wniosek</p>		
<p>Wskazany w pkt I-ym apelacji</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>		
	<p>Wskazane we wcześniejszej części uzasadnienia</p>	
<p>3. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków</p>		

Lp.	Zarzut	
	Zawarte w pkt IV apelacji obrońcy oskarżonych	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny
Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny		
<p>Zarzuty nie są zasadne i nie zasługują na uwzględnienie.</p> <p>We wcześniejszej części uzasadnienia Sąd Okręgowy ustosunkował się już do zarzutu dotyczącego błędnej, zdaniem skarżącego, oceny dowodów, której wynikiem były ustalenia faktyczne pozwalające na przypisanie wszystkim oskarżonym, czynów zarzucanych im aktem oskarżenia. W sytuacji, gdy ten pierwotny zarzut nie został uwzględniony, brak było podstaw do uwzględnienia tym samym zarzutu dotyczącego ustaleń faktycznych. Zgodnie bowiem z jednolitym orzecnictwem Sądu Najwyższego i sądów powszechnych można skutecznie zakwestionować ustalenia faktyczne, jedynie wtedy gdy podważona zostanie ocena leżących u jej podstaw dowodów, jako ocena niezgodna z wymogami art. 7 kpk, tj. zasadami logiki i doświadczenia życiowego. Skoro wymóg ten nie został zrealizowany, brak jest podstaw do uwzględnienia zarzutu wtórnego odnoszącego się do ustaleń faktycznych.</p>		
Wniosek		
Wskazane w pkt IV i V	# zasadny	

	# częściowo zasadny	
	# niezasadny	
Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.		
Wskazane we wcześniejszej części uzasadnienia		
3. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków		
Lp.	Zarzut	
	Zawarty w pkt V apelacji obrońcy oskarżonych	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny
Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny		
Jedyny zarzut, który zasługiwał na uwzględnienie. Przy czym zaznaczyć należy, że podniesiony on został jedynie w odniesieniu do K. M., stąd niezrozumiały jest zawarty w apelacji wniosek, o orzeczenie wobec J. R. i A. K. (1) łagodniejszych kar, skoro skarżący nie podniósł zarzutu rażącej niewspółmierności tych kar wobec tych oskarżonych. Art. 433 kpk wyznacza granice rozpoznania sprawy w postępowaniu odwoławczym, które określone są m.in. poprzez zarzuty stawiane zaskarżonemu orzeczeniu. W sytuacji, gdy brak jest stosownego zarzutu w odniesieniu do kar orzeczonych wobec J. R. i A.		

K. (1), kwestia ta pozostała poza jurysdykcją instancji odwoławczej.

Zgodzić się natomiast należy z zarzutem, iż orzeczona wobec K. M. – zarówno co do wysokości orzeczonej kary pozbawienia wolności, jak i nie zastosowanie instytucji jej warunkowego zawieszenia, sankcja jest rażąco surowa. Apelacja zarzucała rażąco niewspółmierność w odniesieniu jedynie do kary łącznej i tylko w tym zakresie - przy braku podstaw do wyjścia poza granice zaskarżenia (końcowy fragment art. 433 § 1 kpk) możliwa była ingerencja Sądu Okręgowego w zaskarżony wyrok. Obniżając wymiar kary łącznej Sąd Okręgowy miał na względzie, że pozostają one w pewnym związku czasowo-przestrzennym, bowiem popełnione zostały przez oskarżoną w ciągu 2 miesięcy, w Ł. lub miejscowości leżącej w niedalekiej odległości. K. M. nie była dotychczas karana, prowadzi ustabilizowany tryb życia. W przekonaniu Sądu Okręgowego w odniesieniu do oskarżonej istnieje pozytywna prognoza na przyszłość, odnośnie przestrzegania przez nią porządku prawnego, co uzasadniało zastosowanie instytucji warunkowego zawieszenia wykonania kary pozbawienia wolności. Jednocześnie, aby orzeczona kara była dla oskarżonej odczuwalna, przynajmniej w aspekcie materialnym, Sąd Okręgowy orzekł karę grzywny, której wysokość dostosował do sytuacji materialnej oskarżonej. Nałożono na oskarżoną obowiązek informowania o przebiegu okresu próby, dokonano zmian w zakresie zaliczenia okresów zatrzymania.

W przekonaniu Sądu Okręgowego, tak ukształtowana wobec K. M. kara

zapewnia również tzw. „wewnętrzną sprawiedliwość wyroku” w sytuacji, gdy wobec pozostałych oskarżonych orzeczone zostały kary znacznie łagodniejsze pomimo, że działanie oskarżonej potraktowane zostało, jako pomocnictwo do popełnienia tego samego przestępstwa.	
Wniosek	
Zawarty w pkt III apelacji	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny
Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.	

4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU	
1.	
Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności	
5. ROZSTRZYGNIĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO	
5.1. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji	
1.	Przedmiot utrzymania w mocy
Utrzymany w mocy w części dotyczącej J. R. i A. K. (1), co do winy i kary odnośnie K. M. w zakresie i winy i kar jednostkowych	

Zwiążle o powodach utrzymania w mocy	
Wskazane we wcześniejszej części uzasadnienia	
5.2. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji	
1.	Przedmiot i zakres zmiany
Wskazane we wcześniejszej części uzasadnienia	
Zwiążle o powodach zmiany	
Wskazane we wcześniejszej części uzasadnienia	

5.3. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji		
5.3.1. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylecia		
1.1.		# art. 439 k.p.k.
Zwiążle o powodach uchylecia		
2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwiążle o powodach uchylecia		
3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwiążle o powodach uchylecia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia		

4.1.		# art. 454 § 1 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia		
5.3.2. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania		
5.4. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
6. Koszty Procesu		

Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności
III, IV, V	Zasądzono od oskarżonych opłaty: - od J. R. i A. K. (1) za II instancję, - od K. M. za obie instancje oraz w częściach równych obciążono ich wydatkami postępowania odwoławczego.

7. PODPIS